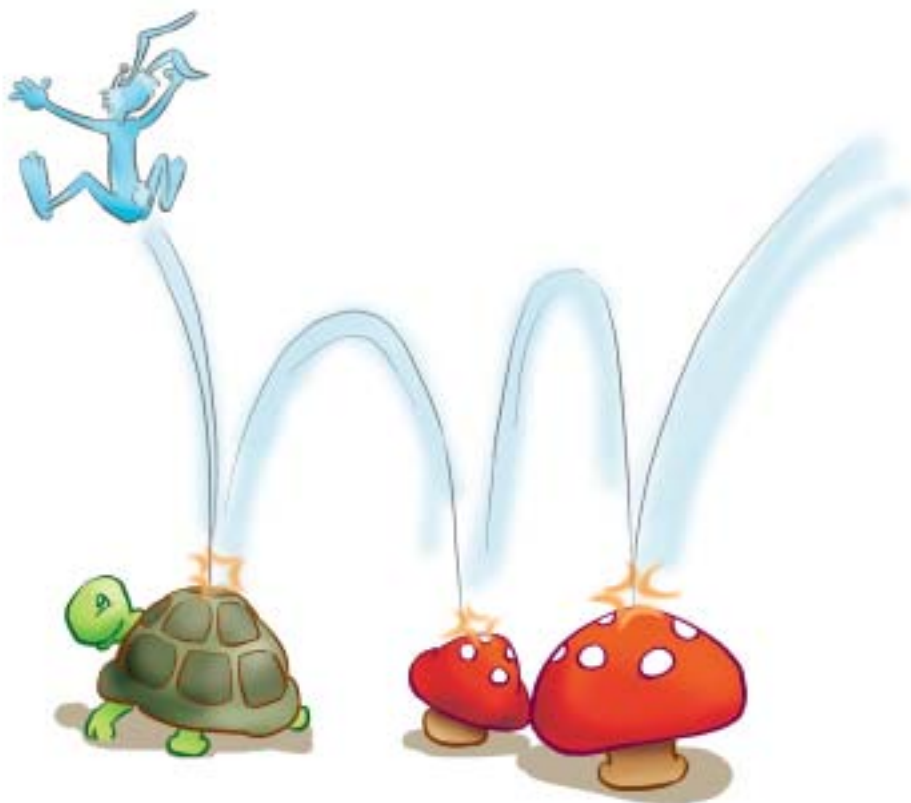
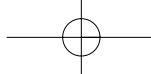

ΕΥΡΩΤΟ ΔΗΛΑΤΕΣ

Διασκευή του μύθου «ο λαγός και η χελώνα»

ΠΑΡΑΜΥΘΙ: ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΜΥΘΟΥ ΛΑΓΟΥ ΚΑΙ ΧΕΛΩΝΑΣ

Γυμνάσιο Ευρωπού Κιλκίς

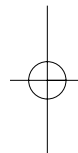
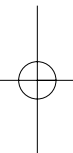
Οι μαθήτριες:

**Ιωάννα Καφετζή, Ελευθερία Κασικτή, Αναστασία Μπούρα, Ευθυμία Σπυρίδου,
Σμαραδγία Σπυρίδου, Τριανταφυλλιά Τσακίρη**

Οι μαθήτριες κέρδισαν το πρώτο βραβείο
στην εκστρατεία ECOMOBILITY 2006-2007

που διοργάνωσε για τέταρτη χρονιά το ECOCITY
Κεφαλληνίας 9, Παράδεισος Αμαρουσίου
τηλ.: 210 6196757 www.ecocity.gr

Έκδοση: ΚΕΔΚΕ

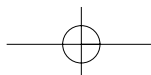
Στα πλαίσια εορτασμού της Ευρωπαϊκής Εβδομάδας Μετακίνησης (16-22 Σεπτεμβρίου 2007)

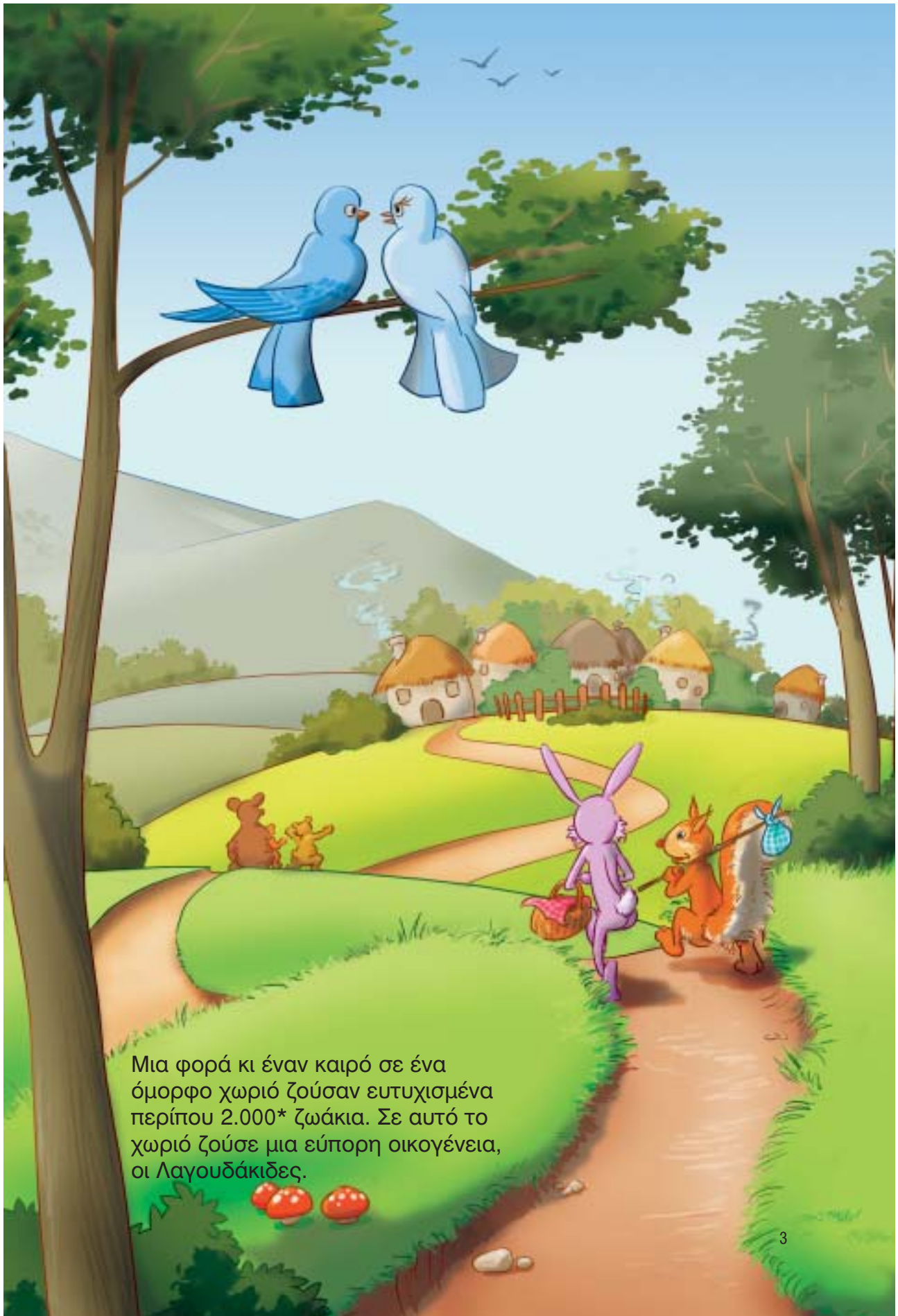

Επιμέλεια: Επιτροπή Αειφόρου Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Πρόεδρος: Κοτρωιάς Γεώργιος, Δήμαρχος Λαμιέων

Εικονογράφηση-Καλλιτεχνική επιμέλεια: Πέτρος Αθανασίου

Αθήνα 2007

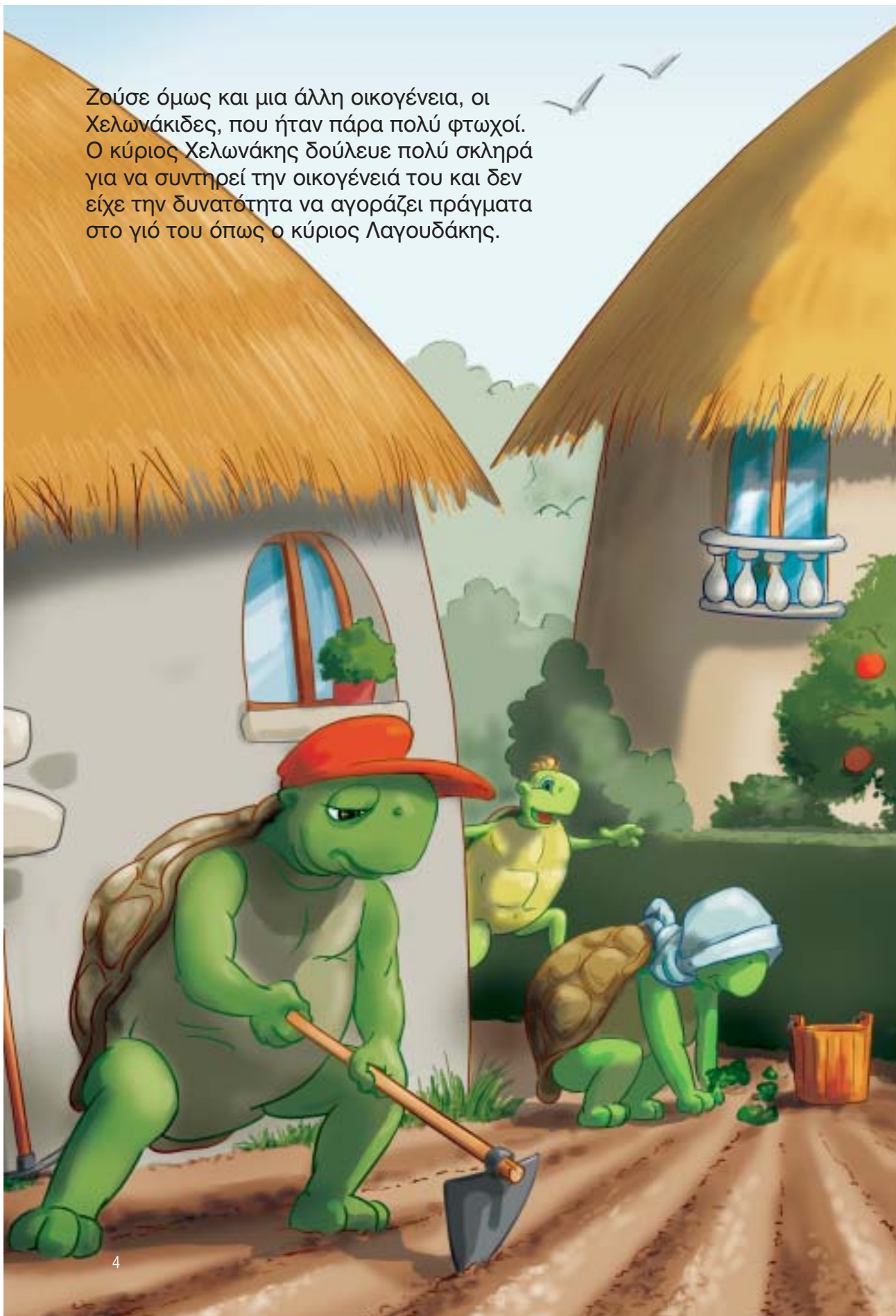

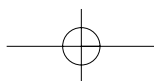
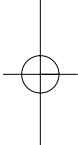
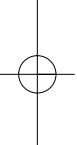
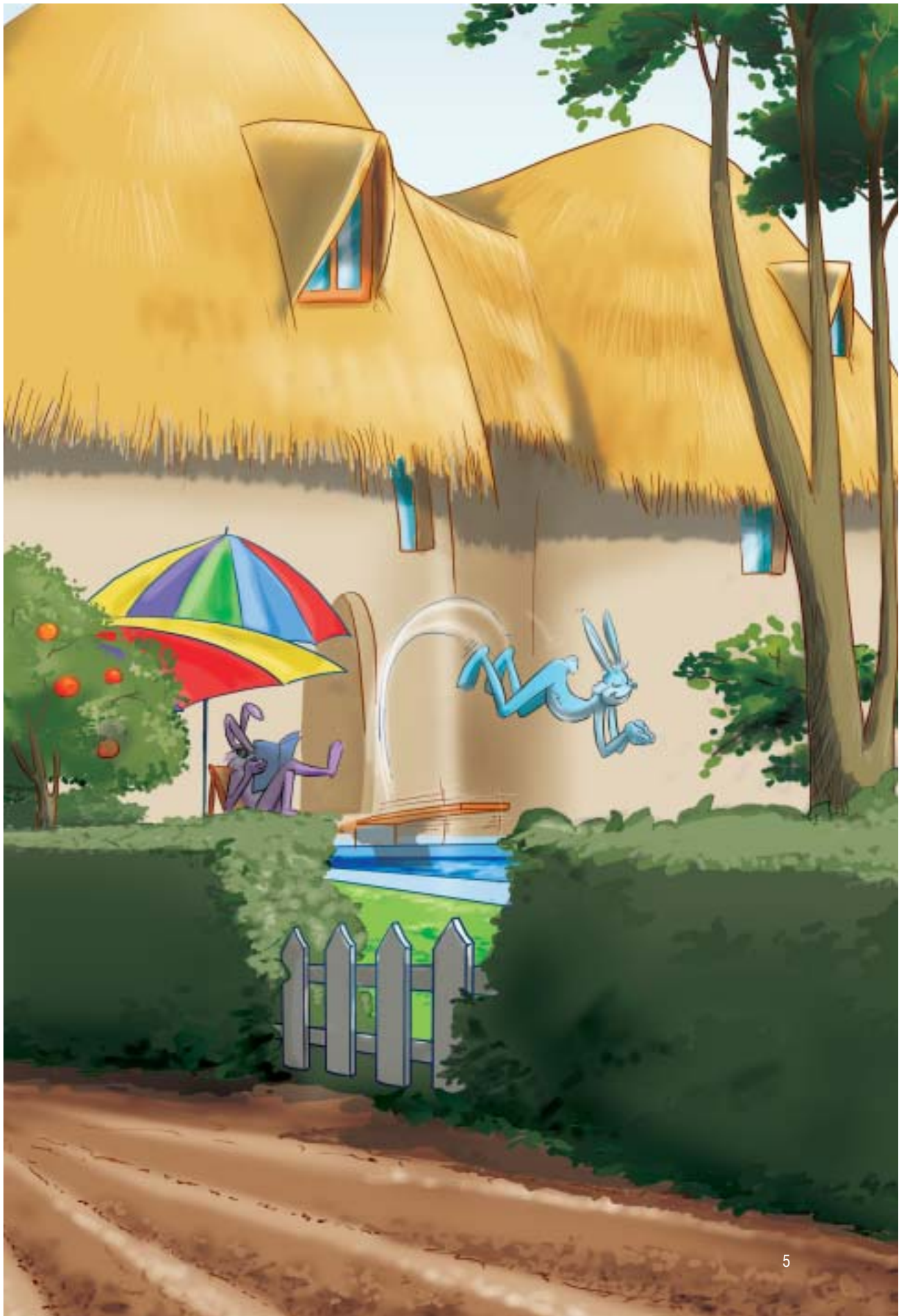
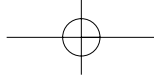

Μια φορά κι έναν καιρό σε ένα
όμορφο χωριό ζούσαν ευτυχισμένα
περίπου 2.000* ζωάκια. Σε αυτό το
χωριό ζούσε μια εύπορη οικογένεια,
οι Λαγουδάκιδες.

Ζούσε όμως και μια άλλη οικογένεια, οι Χελωνάκιδες, που ήταν πάρα πολύ φτωχοί. Ο κύριος Χελωνάκης δούλευε πολύ σκληρά για να συντηρεί την οικογένειά του και δεν είχε την δυνατότητα να αγοράζει πράγματα στο γιό του όπως ο κύριος Λαγουδάκης.

Η κυρία Χελώνα ήξερε πολύ καλά ότι ο γιος της, ο Θοδωράκης-Χελωνάκης ήθελε πάρα πολύ ένα ποδήλατο. Ένα μήνα πριν τα γενέθλιά του, οι γονείς του Θοδωράκη-Χελωνάκη αποφάσισαν να του φτιάξουν ένα ποδήλατο.

Μάζεψαν ρόδες, ροδάκια, σίδερα και τενεκεδάκια και άρχισαν να συναρμολογούν το μελλοντικό μεταφορικό μέσο του γιου τους. Το έφτιαξαν, το έβαψαν, το γυάλισαν, κουκλί το έκαναν! Η χαρά που πήρε ο Θοδωράκης-Χελωνάκης δεν περιγράφεται. Ο Θοδωράκης-Χελωνάκης φρόντιζε πολύ το ποδήλατό του και δεν το αποχωριζόταν ποτέ.

Ο Νικολής-Λαγουδής όμως ο συμμαθητής του πάντα τον ζήλευε γιατί όλα τα παιδιά τον αγαπούσαν. Έτσι συνέχεια προσπαθούσε να τον μειώσει. Πότε του λέρωνε το ποδήλατο και πότε του τρύπαγε τα λάστιχα.

Ο Θοδωράκης-Χελωνάκης όμως δε στενοχωριόταν, το έφτιαχνε και το καθάριζε με χαρά. Βλέπετε δεν ήθελε και ιδιαίτερη τέχνη, ούτε χρειαζόταν συνεργεία και μηχανικούς. Ο κύριος Λαγουδάκης για να μην βλέπει τον γιό του στενοχωρημένο, αποφάσισε να του αγοράσει ένα αυτοκίνητο.

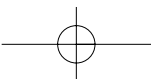
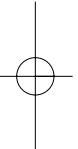
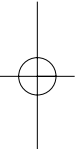
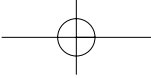
Έτσι και έγινε. Πραγματικά ο Νικολής-Λαγουδής χάρηκε πολύ. Πήρε το αυτοκίνητο και έτρεξε στα παιδιά. Όλοι θαμπώθηκαν από τη λάμψη, την πολυτέλεια και την ταχύτητα. Ο Νικολής-Λαγουδής οδηγούσε συνέχεια, με αποτέλεσμα να λερώνει τους αβεστωμένους φράχτες των χωρικών με τη σκόνη που σήκωνε. Το χειρότερο, τα φυτά που καλλιεργούσαν τα ζωάκια με υπομονή και αγάπη, είχαν μαραθεί. Γεωπόνοι από όλο το ζωικό βασίλειο είπαν πως είναι σαν να έχουν πιεί δηλητήριο.

Τώρα πια δεν τους επισκέπτονταν πουλιά, επομένως δεν είχαν συναυλίες. Μόνο κάτι κατάμαυρες καρακάξες (σαν τον καπνό που εβγαζε το αυτοκίνητο του Νικολή-Λαγουδή) έκραζαν που και που. Από αυτές οι περισσότερες ήταν γνωστές από το Animal-Story και το Pet-show!

Μια μέρα ο Νικολής-Λαγουδής σκέφτηκε να προκαλέσει τον Θοδωράκη-Χελωνάκη σε αγώνα. Ο Θοδωράκης-Χελωνάκης το σκέφτηκε πολύ και αποφάσισε πως δεν ήταν σωστό να δειλιάσει. Έτσι, ένα κυριακάτικο πρωινό το αυτοκίνητο του Νικολή-Λαγουδή και το ποδήλατο του Θοδωράκη-Χελωνάκη έλαβαν θέσεις. Είχαν ορίσει το τέλος δύο χιλιόμετρα μακριά.

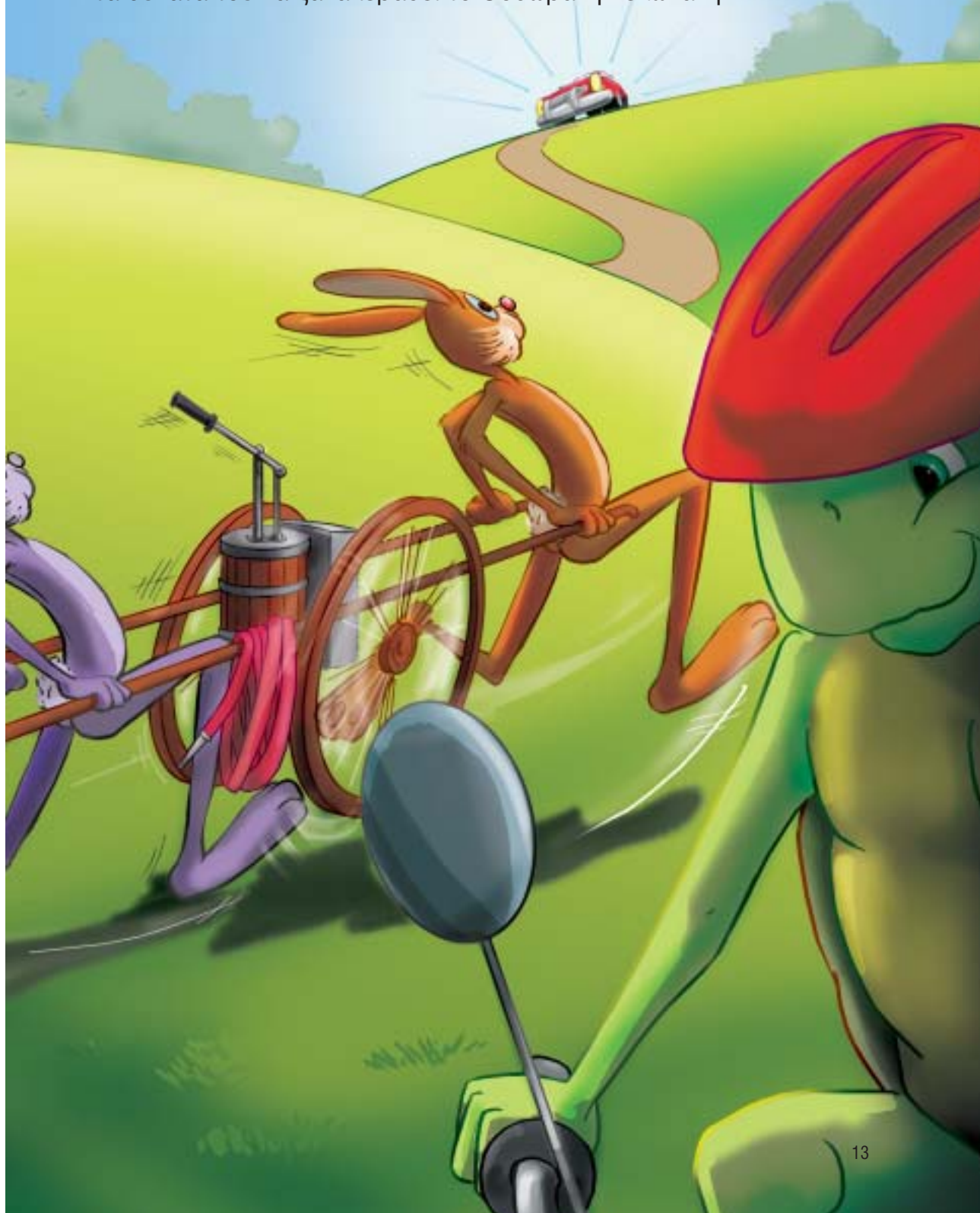

Η Μαριέτα η σκυλίτσα γάβγισε για να ξεκινήσουν. Ο Νικολής-Λαγουδής πάτησε το γκάζι με όλη του τη δύναμη. Το υπέροχο αυτοκίνητό του έφυγε σα βολίδα γεμίζοντας σκόνη το δρόμο. Ο καημένος ο Θοδωράκης-Χελωνάκης έβηξε, ξανά έβηξε αλλά δεν τα παράτησε.

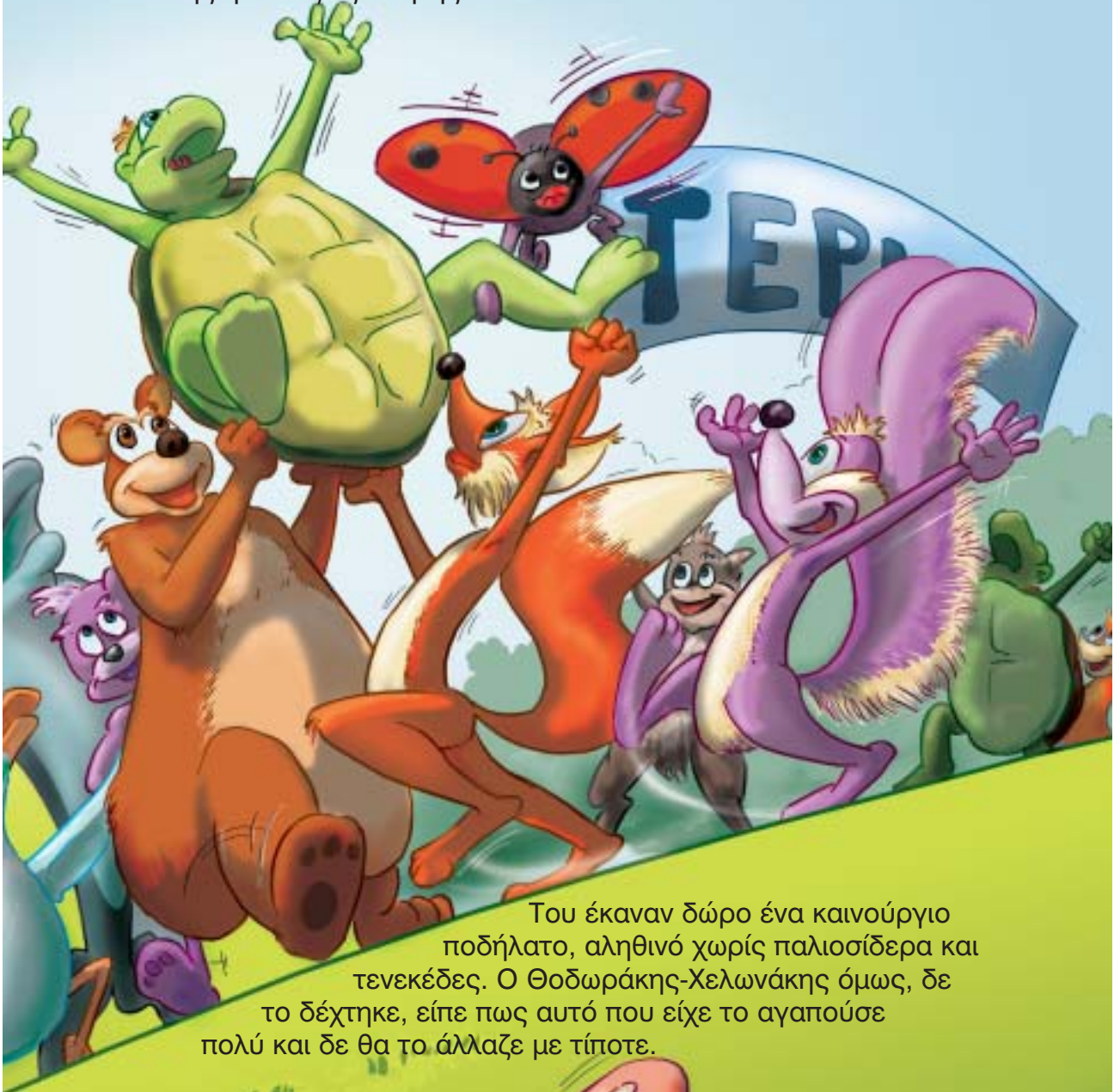
Μετά από λίγη ώρα είδε το Νικολή-Λαγουδή σταματημένο.
Σε λίγο είδε τους υπηρέτες των Λαγουδάκιδων να τρέχουν
με αντλίες. Είχε ξεμείνει από βενζίνη.
Μόλις το αυτοκίνητο του Νικολή-Λαγουδή ήταν εντάξει έβαλε
τα δυνατά του να ξαναπεράσει το Θοδωράκη-Χελωνάκη.

Όμως από τη βιασύνη του δεν πρόσεξε και έπεσε στην παγίδα που ο ίδιος είχε στήσει. Ήταν μερικά καρφιά που είχε βάλει ο Νικολής-Λαγουδής για να τα πατήσει ο Θοδωράκης-Χελωνάκης, ευτυχώς όμως έγινε το αντίθετο. Ο Νικολής τηλεφώνησε στην Animal-service αλλά όταν ήρθε ήταν ήδη πολύ αργά! Ο Θοδωράκης-Χελωνάκης είχε τερματίσει...

Όλοι χάρηκαν με τη νίκη του Θοδωράκη-Χελωνάκη και η επιτροπή που αποτελούνταν από την Ελευθερία το παπάκι, την Ιωάννα την αλεπουδίτσα, την Έφη το δελφίνι, τη Σμαρώ το παπαγαλάκι, την Φιλιώ την πασχαλίτσα και την Αναστασία το σκιουράκι, έκριναν ομόφωνα πως ο Θοδωρής-Χελωνάκης ήταν άξιος νικητής.

Του έκαναν δώρο ένα καινούργιο ποδήλατο, αληθινό χωρίς παλιοσίδηρα και τενεκέδες. Ο Θοδωράκης-Χελωνάκης όμως, δε το δέχτηκε, είπε πως αυτό που είχε το αγαπούσε πολύ και δε θα το άλλαζε με τίποτε.

Το καινούργιο ποδήλατο το έδωσε στο Νικολή-Λαγουδάκη, γιατί κατάλαβε πως είχε πάρει το μάθημά του. Τώρα όλα τα ζώα ζουν ευτυχισμένα στο όμορφο, καθαρό χωριό τους χωρίς καυσαέρια. Τα φρεναρίσματα και τα σπινιαρίσματα αντικαταστάθηκαν από γλυκά κελαηδήματα και ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.